

دوره‌های آزاد مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

نیم‌سال دوم ۱۴۰۴-۱۴۰۵

پژوهش‌های پدیدارشناسانه

دکتر محمد شفیعی

فارغ‌التحصیل دانشگاه پانتئون- سوربن پاریس

چهارشنبه‌ها: ساعت: ۱۲-۱۵

شروع دوره: ۲ اردیبهشت ۱۴۰۵

مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

پدیدارشناسی یکی از مهم‌ترین جریان‌های فلسفی دوران معاصر است که اهمیتش نه فقط به آثار برجسته‌ای است که در این حوزه خلق شده‌اند. بلکه برای خاطر معرفی روش‌شناسی‌ای است که قلمرو بالقوه‌اش شامل هر آن چیزی می‌شود که برای آگاهی انسان موضوعیت دارد. پژوهش پدیدارشناسانه بر اساس مولفه‌های روش‌شناختی‌ای هم‌چون تمایز رویکرد طبیعی و رویکرد استعلایی، قصدیت، تحلیل نوئیک-نوئماتیک تجربه و ... به تامل در موضوعات بنیادین فلسفی می‌پردازد. اما این تامل در موضوعات آشنای فلسفی محدود نمی‌شود و می‌توان با اتخاذ این روش به سراغ پدیده‌هایی رفت که شاید در متون مرسوم فلسفی چندان مورد توجه قرار

نگرفته باشد، اما اهمیت آنها در هستی انسان نادیده گرفته نمی‌شود و با تعمق در آنها جنبه‌های تازه‌ای از پدیده‌ها خود را آشکار می‌کنند، که علاوه بر اهمیت ویژه خودشان، چه بسا بر فهم و توجه ما در نسبت با موضوعات بنیادین فلسفی نیز اثرگذار خواهند بود. در این سلسله درس‌گفتارها به چند موضوع از این دست خواهیم پرداخت.

عناوین جلسات ترم پیش رو شامل این موارد می‌شود: پدیدارشناسی صدا، پدیدارشناسی گفتار، پدیدارشناسی عبادت، پدیدارشناسی باور، پدیدارشناسی فضا و پدیدارشناسی منظر.